

Bibliothèque numérique

medic @

**Cerf, Claude du - candidat / Geoffroy,
Stéphane François - président. - An
Hominis Primordia, Vermis ?**

1704.

***Paris : Apud Viduam Francisci
Muguet, Regis & Facultatis
Medicinae Typog.***

Cote : ms 2324 n°166

Licence ouverte. - Exemplaire numérisé: BIU Santé
(Paris)

Adresse permanente : http://www.biusante.parisdescartes.fr/histmed/medica/cote?ms02322_ms02337ax03x0166

193

166

QUÆSTIO MEDICA,

QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS
*manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis
 decimâ-tertiâ Novembris.*

M. STEPHANO FRANCISCO GEOFFROY,
 Regiæ scientiarum Academiæ Parisiensis, Regiæque Societatis
 Londinensis Socio, Doctore Medico, Præside.

An Hominis Primordia, Vermis ?

I.

MOTUS rerum omnium terminus uterque : Ortus & Interitus. Motu omnia vivunt, omnia pereunt. Reciproco fluidarum solidarumque partium motu Vita animalium exurgit & alitur, continuò alteratur, ac demùm extinguitur. Fermentatione, quâ liquorum fluxus per vitam servatur, subtilissima quædam pars nostri fugit irreparabilis Aura. Hâc sublatâ liquores spiffescunt, sistuntur. Eiusdem tenuis auræ detrimento languent partes solidæ, quæ, cum ad commolendum impares fiant, liquidorum magis ac magis spiffescentium moleculas devehunt ad nutriendum inhabiles. Ideoque partes corporis omnes ex lentis ac mollibus in rigidas ac inflexiles & identidem ossæas evadunt. Hinc senectus, quamque tardam optamus frustra necessitas leti corripit gradum. Quin & illam accelerant omnia quibus circumsepimur penè innumera : Aër cujus munere vivimus, Cibus, Potus, Somnus, Vigilia, quibus non tam utimur quàm abutimur, animi Pathemata præ cæteris exitiosa, morte properatâ dies nostros resceant. Jam si corporis compagem spectes, mireris profectò machinam tot tenuissimis constantem organis adeo sibi invicem conjunctis, ut alterum ab altero pendeat, & uno deficiente cætera ferè deficiant, momento diutius stare posse incolumem. Magis idcirco mirum est animalia, quorum interitus singulis fere momentis instat, jamjamque è terris peritura videntur, ita tamen pullulascere, ut semper æquali ferè numero cujuslibet generis hospi-

2
tum terrarum orbis gaudeat. Id sanè summo rerum Opifici acceptum referatur, qui, cum assiduæ vicissitudini mundum condiderit obnoxium, ita tamen suaviter sapienterque omnia disposuerit, ut alius quidem, sed idem usque permaneat. Illud cernere est in omni plantarum genere: Non solum inexhaustâ feminum copiâ fetus creavit singulas, sed & variis modis generabiles, quos non tantum natura primum dedit, sed & ipse viâ sibi repperit usus:

Georgic. libr. 2.

*Hic plantas tenero abscindens de corpore matrum
Deposuit sulcis: hic stirpes obruit arvo,
Quadrisidasque, sudes & acuto robore vallos:
Sylvarumque alie pressos propaginis arcus
Expectant, & viva sua plantaria terrâ.
Nil radicis egent alie, summumque putator
Haud dubitat terræ referens mandare cacumen.
Quin & caudicibus sectis (mirabile dictu)
Truditur è sicco radix oleagina ligno.*

His adde miram quam ex amputatis cacuminibus fecunditatem plantæ contrahunt, ex quâ facilè concluditur plantam quamcunque innumerarum ejusdem speciei, quæ in exiguum contractæ inibi latent, veluti compagem esse. His artibus non indigebat animantium genus, quas providus rerum Artifex satis munierat variis ab excidiis, quæ scilicet immoto generi plantarum imminent. Unica creandis animalibus suppetebat via, nimirum à femine. Hanc in omni viventium & animantium genere sedulus explora, si vera Hominis primordia detegere velis.

I I.

CORPORUM viventium mirifica quidem varietas, structura tamen haud ita abfimilis; quæque ex eâ pendent functiones, pari ferè ratione peraguntur. Plantæ, Animalia, Corpus humanum similiter vivunt, nutriuntur, & crescunt. Ipsorum corpora tubulorum compages liquoribus irriguorum. Reciproco succorum motu nunquam desinente stat pariter ipsorum vita. Ad plantarum fibras attende, Canales sunt asperitatibus aut valvulis intus instructi. Nec ipsis desunt Glandulæ vesiculares, Utriculi dicuntur: Succiper fibras circumvecti in illis asservantur, digeruntur, fermentescunt; puriores inde ac magis elaborati per totam plantam, nutrimenti gratiâ, dispertuntur. Hæc omnia absque jugi respirationis beneficio singulis in viventibus fieri ne dixeris. Singula itaque variis ad aërem intus suscipiendum pollent organis, sed mirâ quâdam analogiâ inter se consentientibus. Homini, cunctisque Quadrupedibus gemini concessi fuere pulmones, quos perpetuò sanguis percurrit. In Avibus verò abdominis cavitas pulmonibus adjicitur. In Piscibus non minùs operosa natura branchias sub multiplici ordine molitur. Nec Testaceis & Cruftaceis denegavit pulmones, qui sæpè propriâ mole reliquum corpus superant. Tenuissima pariter Insecta suo muniuntur pulmone cæterarum partium molem exsuperante: ita in Papilionibus plurimi deprehenduntur pulmones, qui, secus ac in reliquis animantibus, non debitè circumscripti, propriâ coërcentur cavitate, sed oblongas promunt tracheas, quæ modò in vasa coarctantur, modò in vesicas pulmonares laxantur, & in singulas corporis partes vasorum ritu propagantur plurimos in ramos dispertiti. In Plantis verò, quæ infimum viventium attingunt ordinem, tanta trachearum

copia occurrit, ut his vel minimæ vegetantium partes abundant. Sunt plantis sicut animalibus sua viscera. Radices Truncus & Folia præcipua sunt Nutritionis, Flores & Fructus Generationis organa. Hoc viventium genus, cum loco moveri nequeat, radicibus à naturâ donatum fuit, quæ latè expansæ proferunt radículas & capillamenta, per quæ veluti per totidem manus & ora è terrâ sumitur alimentum, & in plantæ truncum traducitur. In radicibus primam coctionem subit nutritius plantarum succus. Utriculorum & trachearum ope, quæ mirum in modum inibi luxuriant, terræ succus conteritur & fermentescit; per fibras variè inter radicem & truncum complicatas & contortas, eodem planè modo ac in animalium glandulis transcolatur ille succus, & purior ad truncum pervenit. Non mediocriter elaboratur in trunco & in ramis, sed in foliis ultimò perficitur: quæ non ad ornamentum solum ramos circumvestiunt, sed ad totius plantæ nutritionem tanquam præcipua organa conferunt. Viscera sunt quæ animalium cutem structurâ & functionibus prorsus referunt. Cutis animalium extremis nervis arteriis venis tendinibus, & glandulis ita compingitur, ut per exiguos meatus succi percolati defecentur, forasque eliminatis fecibus, aptiores fiant ad partium nutritionem perficiendam. In folia verò desinunt compendio quodam singula vasa, tracheæ scilicet, fistulæ ligneæ, utriculi & peculiaria vascula; nec desunt sudoris perspirationisque canaliculi, quorum orificiis pili adnascuntur. quemadmodum autem quædam animalia pellem suam quotannis exuunt, sic quotannis plantæ ferè omnes foliis suis spoliantur. Foliis in extremis ritè paratus succus nutritius per totam plantam suis peculiaribus vasis diffunditur ad omnes illius partes nutriendas, & ad radices usque tendit, ubi cum novo succo è terris hausto permixtus novas circuitiones aggreditur, haud absimili planè ratione, ac sanguis in animalibus. Novus ille succus omnium plantarum communis in varios tamen liquores singulis proprios facessit ope liquoris in radicum vasculis contenti, qui idem præstat ac saliva in animalibus. Cum igitur in recensitis viventium functionibus eadem ferè viâ eundem finem consequatur Natura: Sanè existimandum est non dissimili ratione in homine pariter atque in cæteris viventibus generationem perfici, cum id præsertim ita se habere satis superque experimentis comprobetur.

III.

VIVENTIUM Generationem nihil aliud esse putes quàm seminum evolutionem. Semina sunt ipsa viventia jam à rerum principio condita, cunctaque in primo ejusdem generis recondita. Planta, v. g. quæ primùm condita est, non eam solum continebat, quam mox editura erat suis seminibus fetam, sed quotcunque seminibus in ipsis latebant plantæ suis pariter fructibus gaudentes, id est, plantis inde orituris, & sic in indefinitum aliæ in aliis inclusæ, servatâ tamen inter continentes & contentas quantitatis proportione. Pariter primis in Parentibus continebatur universa eorum progenies, non ea modò quæ per omnes ætates nata est & nascitura, sed etiam quæ per omne ævum perit & peritura est nunquam in lucem edita numerosa propago. Certis legibus perficitur Generatio. In Homine sexuum differentia, partiumque quibus distinguntur copula ad generationem requiritur. Tunc substantia quædam ex utroque elicitur, semen vulgò dictum. Virile semen substantia est alba, fluida, ex sanguinis arteriosi particulis nutritiis atque ex nervorum succo conflata, intra sinuosos & exi-

4

guos tubulos , è quibus glomerantur Testes, elaborata. Quidam seminis hujusce vim prolificam ab ipsius spiritibus pendere asserunt. Sed hominum sagacitas in investigandis naturæ arcanis , Dioptrices ope , altiùs penetravit. Prima hominum exordia detexit in virili semine , & omnium ob oculos posuit. Animalcula in masculino tum hominis tum brutorum semine nantantia deprehenduntur vermium instar conformata. In hominibus capite crassiore , caudâ vero tenui donantur. In brutis ejusmodi vermiculorum exilius est caput , venter crassior , cauda tenuis. Vivido motu in seminis latice agitantur. Tanta est eorum copia , ut seminis virilis guttula vix arenæ crassitiem æquans , ex animali sano & vegeto desumpta , decies centena millia & ampliùs animalculorum contineat. In senum semine nulla aut pauca reperiuntur , nec vivida. Quorundam hominum semen his caret vermicibus , quod quidem est sterilitatis & causa & nota. Primis pubertatis temporibus in juvenum semine non solum animalcula , sed & ova seu potiùs vermiculi complicati , conspicui sunt ; eodem planè modo ac Insecta in Nymphis aut Aureliis. Puberes ad generationem habiles fiunt , cum illa ovula , quæ ad pubertatem usque in testibus inclusa remanserant , succis subtilioribus nutriuntur : tunc enim ipsorum partes magis evolvuntur , motu proprio pollent , & vermiculi fiunt. in semine foras emissio per aliquot dies vivunt illa animalcula , sed tandem post tres quatuorve dies intereunt , & ipsorum corpora flaccida , motu destituta , in seminis liquore stagnantia percipiuntur. In viris violentâ morte peremptis quædam ejusmodi animalcula testibus aut seminalibus vesiculis inclusa sæpè viginti quatuor post mortem horis adhuc viventia reperta fuere. Muliebri semen quidam putaverunt esse sanguinem menstruum , qui , cum nihil conferat ad generationem , hoc nomine insigniendus non videtur. Alii pro semine muliebri serosum liquorem ex vaginæ glandulis profluentem statuerunt : Sed quid ad generationem prodest , nisi quantum lubrica molliaque efficit generationis vasa , quò faciliùs sua munia obire queant ? Inter neotericos quamplurimi liquamen quoddam vesiculis testium muliebrium substantiam constituentibus contentum pro semine potiori jure habuerunt. Vesiculæ istæ , Ova ; Testes verò Ovaria dicuntur. Ovis prima hominis rudimenta seu totum hominis corpus compendiosè contineri , sicut in semine arboris Arbor , putant fere omnes : Sed perperam. Animalis enim rudimenta non perspiciuntur nisi in ovo fecundato. Semina autem plantarum ova sunt jam fecundata & exclusa ; non itidem vesiculæ muliebres. Non idcirco tamen ovum muliebri seminis nomine prorsus indignum putamus. Animalculum enim in semine masculino primùm servatur & nutritur : Sed in ovo muliebri fovetur & crescit. Ovum muliebri corpus est sphericum sacculi instar membranacei liquore ignis calore concrescibili repletum. in eoquædam distinguitur pars subalbicans , quæ Cicatricula dicitur : Oculis patet in avium ovis tum fecundatis , tam irritis seu subventaneis. Cellula est animalculo recipiendo destinata : unicum facilè admittit , raro plura. In ovorum fecundatorum cicatriculâ animalculum colliquamento innatans conspicuum est , nullum vero in subventaneis. Omnis itaque generandi hominis ratio in eo posita est , ut ex animalculorum virili semine contentorum tot millibus unum muliebri ovi cicatriculam subeat , ibique novo succo nutritum magis ac magis evolvatur , & ex verme in

5

hominem crescat. Illud enim & experientia, & constanti viventium omnium creandorum legi unice consonum est.

I V.

MILLE modi corruptionis viventium : Generationis unicus in animalibus, pauci in plantis. Communis est omnium viventium generationis ratio genuina, quantumvis multifaria videatur. Cunctis in viventibus sexuum differentia partibus prorsus diversis innotescit. Seminalis ex utroque substantia confusio ad generationem requiritur. Plantas, Insecta, Pisces, Alites, Quadrupedes, Homines perlustra ; omnes duplici sexu distinguuntur. Singula hominum & quadrupedum individua unico sexu donantur, alia masculino, alia feminino. Nulla inter hæc reperiuntur androgyna partibus utriusque sexus tum internis tum externis rite instructa. nulli quoque ex alitibus & ex piscibus hermaphroditi hætenus observati fuere. Ex Insectorum familiâ plurima utroque sexu gaudent, Cochleæ quamplurimæ, Hirudines, Lumbrici terrestres, &c. sed in his ita dispositæ sunt varii sexus partes, ut nihilominus ad sobolis propagationem alterum alterius indigeat consortio, in quo maris & femina simul vices explet utrumque. nec hætenus auditum est ullum animal ex seipso prægnans fieri. In Plantis partes quædam sunt sexuum partibus analogæ. Eas in floribus quærito. Masculinas in Staminibus & Apicibus, femininas in Pistillis reperies. Androgynæ dicantur Plantæ, quæ utrumque sexum in eodem flore obtinent ; nec parvus est earum numerus. Quædam eas partes distinctas in diversis stirpis ejusdem locis ferunt : Quædam in diversis etiam stirpibus ; undè meritò mares aliæ, aliæ femina dici possunt. Flores seu Apices & Fructus seu Pistilla sejunctos quidem, sed iisdem plantæ stirpibus insidentes videre licet in Frumento turcico, Lachrymâ Job, Ricino, Heliotropio tricocco, Ambrosiâ, Abjete, Pinu, Corylo, Juglande, Quercu, Alno, &c. Easdem partes in variis & disjunctis plantarum ejusdem speciei stirpibus positas considera in Mercuriali, Cannabi, Urticâ, Spinaciâ, Lupulo, Salice, Populo, &c. Stamina sunt capillamenta tenuia, quæ floris medium tenere, & apices sustinere solent. in floribus qui petalis donantur, ab iis ortum ducunt : in aliis è pediculo emergentia stamineos seu capillaceos flores constituunt Julosve, in quibus nonnunquam adeò brevia sunt, ut abesse videantur. Apices sunt summæ staminum partes, crassiores quidem, tumidæ, cavæ, receptaculis similes. Horum maxima pars in duo loculamenta dividitur bivalvia, quibus tenuissimus pulvis continetur, resinofus, & qui flammæ admotus facillè accenditur. Si singula tenuissimi hujus pollinis grana attentè consideres, totidem comperies globulos, quorum non eadem in diversis plantis magnitudo, nec color idem, superficiesque in quibusdam quasi echinata & hirsuta. Si nondum in ejusmodi globulis oculorum acies plantarum germina detexit, ab effectis saltem inesse conjicere licet. In Pistilli tubâ & thalamo partes genitales femineo sexui convenientes exhibentur. Pistillum ea est pars quæ floris centrum inter stamina occupare solet. Illud autem multiforme est, subrotundum, sphericum, triangulum, quadrangulum, ovatum, capitatum, fusi aut pistilli, quo ad tundendum utuntur, formam habens. Suprema ejus pars crassescit, estque meatibus aut tubis ad vesiculas usque feminales protensis instructa. Latior ejus basis concavo suo thalamo vesti-

gulas feminales continet. Hanc pistilli partem infimam Ovarium dicere audeas, superiorem verò Tubam. Sicut autem in oviparis animantibus unicum est ovarium & unica tuba, in viviparis verò gemina ovaria & totidem tubæ; pariter in floribus unicum quandoque reperitur ovarium cum tubâ unicâ, quandoque multiplex cum totidem tubis. Pistillorum extrema pilis muniuntur, & glutinoso succo Terebenthinæ instar obliniuntur. Cum utriusque sexûs partes in unico flore coadunantur, stat medium inter stamina pistillum, & ita obtegitur apicibus, ut facilè eorum polline seminali irroretur, & aliquot globulos intra tubæ cavitatem excipiat. Cum verò illæ partes, sive diversis stirpis ejusdem locis, sive diversis ejusdem speciei stirpibus disjunguntur, tunc vento fecundationis opus committitur. Plantæ enim, quæ Julis seu staminibus tantummodò donantur, maturitatis tempore, ventis agitatae pulverem prolificum uberrimè spargunt in auras, qui huc illuc vento circumvectus aliarum plantarum pistillorum summitates attingit, & eorum glutini adhærens, tubarum cavitates paulatim subit, vesiculasque feminales deinde penetrat, ubi tanquam in ovo fovetur ac incrementum suscipit. Steriles sunt plantæ quæ hoc pulvere non irrorantur: Steriles quarum flores apicibus carent, ut Balauftia, & Poëonia flore multiplici, in cujus crassis siliquis irrita grana nunquam ad maturitatem perveniunt. Resectis apicibus castrantur plantæ, quod facilè observari potest in Ricino & in Frumento turcico, quæ flores & fructus in eadem plantâ separatim ferunt. Si enim Ricini apices nondùm expansi accuratè resecentur intactis pistillo & ovario, nunquam perfectum semen prodibit, sed vacuæ tantum vesiculæ germine prorsus destituta, quæ brevè corrugatae peribunt; resectis pariter frumenti turcici apicibus, quæ postea prodibunt spicæ, inanes ferent vesiculas, nulla verò fecunda grana. Si ex plantis ejusdem speciei, quarum flores & fructus sejuncti in diversis stirpibus crescunt, seorsim mas & femina ita excolantur, ut femina vitam coelibem degens, maris pulvere prolifico conspergi nullo modo queat; fructus quidem dabit, sed irritos subventaneis avium ovium haud absimiles: nullum in his plantæ germen seu rudimentum deprehenditur, nec ulla proles ex his oriunda: hoc experieris in mercuriali testiculatâ à consortio florentium prorsus abstractâ. Seminales plantarum vesiculas ante fecundationem observa, eas succo limpido tantummodò repletas videbis, nullumque corpus opacum in iis percipies: verum post fecundationem non solum in tubulosâ pistilli cavitare quidam ex marium globulis apparebunt, sed & vesiculæ opaco corpusculo gravidæ deprehendentur, quod quidem temporis lapsu crescens se plantulam esse probat. Quisnam sit Plantulæ ad feminalem vesiculam aditus, Quæris? In vesiculâ seminali Fenestellam seu exiguum ostiolum reperies, quæ via est ad cellulam, ovorum cicatriculæ æmulam. per angustum tubæ ductum ad hanc fenestellam protensum decidua plantula eam necessariò subit, & in cellulâ unius tantum Plantulæ capaci reconditur. Apertum adhuc ostiolum conspicias in pisibus & phaseolis propè insertionem pediculi semen cum ovario connectentis. In his sicut in aliis seminibus sub hujus ostioli limine latet plantula, illudque imâ suâ radice ferè claudit. Non solum in sexu sexuunque partibus, & inchoatâ generatione consentiunt viventia corpora, sed & in partu seu fetus exclusione. Ovi fecundati Fetus suo in

7

utero fovetur alitur & crescit, donec vegetior factus foras prodeat. Uterus vel inclusus vel exclusus. Inclusum uterum dicas, qui intra matrum viscera contentus fetum servat & nutrit: quibusque contingit, Vivipara sunt illa animantia. Exclusus uterus ille est qui fetum involvens à matre excernitur sub ovi nomine, undè animalia quibus competit, Ovipara dicuntur. In ejusmodi utero fovetur fetus vel matris incubantis, vel fimi, vel terræ, vel alio quocunque calore idoneo: alimentoque intus contento nutritur & crescit. Homines, Quadrupedes, quidam ex Piscibus & è Reptilibus vivipara sunt animalia: Ovipara, Oves, Pisces ferè omnes, nec non Insecta, cum eo tamen discrimine, quòd Insecta antequam ultimum suum terminum attingant, longè plures patientur metamorphoses quàm cætera animantia. Soli Pisces, nec quidem omnes, virili nondum fecundata semine sua emittunt ova: mas parientem feminam sequitur, ejusque ova semine suo aspergit; si quibus deficit semen, irrita pereunt. In avium ovis Albumina pullis alimoniam suppetunt; paulatim calore liquefcunt, per chalazas ad vitellum, pulli nempe Placentam, & inde ad ejusdem corpus cicatriculæ membranis involutum per umbilicalia vasa devehuntur. non dissimili ratione cæterorum oviparorum fetus in ovis aluntur. In quadrupedibus & cæteris viviparis ova è testibus decidua per tubas ad uterum deveniunt, illius parietibus agglutinantur, eâ sanè parte, quâ per pediculum ovario neccebantur. Tunc uteri vasa lactea alimentum illis suppeditant per ostiola placentæ & umbilicalem funem ad fetus corpus devehunt. Plantas Oviparas simul & Viviparas dicere licet, quæ nempe semen emittunt seu ovum aligerum ovis ferè simile. Plantula enim semine inclusa, dum terræ calore fovetur, primò nutrimentum suscipit ab ejusdem seminis lobis, qui ovorum albumina vitellumque referunt. In eo quoque Plantæ viviparas se præbent, quòd fetus vivaces in Gemmis edant; hæ namque plantæ sunt omnibus suis partibus instructæ, furculis nempe, foliis, floribus, fructibusque jam conspicuis. Mirandum sanè quàm similem servet Natura cunctis in viventibus generandis harmoniam!

V.

QUIS sine summâ voluptate contemplari potest, quantâ industriâ plantarum in gemmis & seminibus tenues furculi folia flores & fructus disponantur; in Insectorum ovo vel minimo vermiculus lateat qui paulatim se se explicans & vermis vestem exuens prodit Papilio, Musca, aut aliud animalculum; ac tandem in ovi grandiorum animalium parte vix obviâ sensibus tota contineatur eorum corporis compages omnibus numeris absoluta? Ne igitur tantopere stupeas, si dicamus Hominem quoque ipsum sub vermiculi specie priùs delituisse, quàm elegantem suam formam sortitus conspiciatur. Hujus metamorphoseòs rationem audi. Homo à primordiis in paternis testibus extat iners & torpens adhuc animalculum ovuli instar conglobatum, donec Pater pubertatis tempus attingerit. Tunc, ut eâ ætate fit, liquorum adauctâ subtilitate & affluente spirituum copiâ fotum animalculum paulatim evolvitur, & vermiculi speciem induit jam motu præditi, totumque seminalem laticem pernatantis. Ibi asservatum, utriusque sexûs copulæ momento, sortem mutat. Convulsionis, quam tunc uterque patitur, motu, à viro semen emittitur, quod

feminae utero exceptum, per arrectas tunc tubas ad ovarium usque protruditur. Si quod tunc occurrat ovum maturum, id est, cujus liquores rite sint dispositi, & cicatricula satis patens, unum ex animalculis in virili femine natantibus in eam inseritur: Rarò plura ob cellulæ angustias. Si tamen plura inserantur, tunc fiunt monstra pluribus capitibus vel membris donata. Si duo fecundentur ova, nascuntur gemelli. Cicatriculæ membranæ caudâ suâ vermiculus adhæret. Ea fit umbilicalis funis pluribus canaliculis instructus, quibus succi ex ovo ad animalculum & vicissim ex animalculo ad ovum commeant remeantque. Hoc inter utrumque instituto commercio, unum quasi corpus efficitur. Corpus illud nimis auctum, quàm ut in ovario diutius contineri possit, ex eo erumpit. Per tubas ad uterum delabitur, & illius parietibus facilè, eâ parte, quâ ovario adhærescebat, dilaceratâ agglutinatur: atque ita ex uteri hiantibus porulis novum alimentum exugit. Jam sensim crescens animalculum Fetus dicitur, Ovumque novo munere fungens, Placentæ nomine insignitur. Omnia incrementum suscipiunt, & fiunt perspicua: Quâ primum induebatur vermiculus pelle, ea jam uberiori liquore expansa percipitur, Amnios dicta: Cicatriculæ verò membrana, Chorion. Tandem per novem menses singulis fetus humani partibus explicatis firmatisque, vegetior fit quàm ut intra uteri capacitatem morari diutius queat; novam tunc vivendi viam ingreditur, ac spirare incipit ex verme factus homo.

Ergo Hominis Primordia, Vermis.

Domini Doctores disputaturi.

M. Philippus Hecquet.

M. Josephus Pitton Tournefort, Regiæ scientiarum Academia socius, & in horto regio Botanices professor.

M. Ludovicus Labbè.

M. Joannes-Baptista Chomel, è Regiâ scientiarum Academia.

M. Andreas Cressé.

M. Andreas Enguehard, Professor Regius.

M. Honoratus Michelet, Philippi V. Hispaniarum Regis Archiater.

M. Armandus Josephus Collet.

M. Josephus Thomasseau.

Proponebat Parisius CLAUDIUS DU CERF, Parisinus,
Baccalaureus Medicus. A. R. S. H. 1704.

Apud Viduam Francisci Muguet, Regis & Facultatis Medicinæ Typog.